

Som et led i den foreslåede forenkling af tilskudsordningen til friskolerne ønsker man kalenderåret som grundlag for tilskudsberegningen ændret til finansåret. Dette svarer til ordningen for de andre skoleformer, hvortil der ydes tilskud gennem undervisningsministeriet, således bl. a. efterskoler og eksamensskoler, der ofte er forbundet med friskoler.

Reglerne om minimum og maksimum for de tilskudsberettigende lærerlønninger foreslår man opretholdt uforandret bortset fra forslaget om, at der i visse tilfælde kan ydes tilskud til lederløn i forhold til skoleinspektørløn i lærerlønningens 6. lønningsklasse.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 1.1.

Som en konsekvens af forslaget om, at stats-tilskuddet til friskolerne ikke fortsat skal gøres afhængig af en rådighedssum udregnet på grundlag af det offentliges udgifter, bortfalder bestemmelsen i § 7 i den nugældende lov.

Til § 1.2.

De nugældende tilskudsregler foreslås afløst af en tilskudsordning, hvorefter der ydes tilskud til leder- og lærerløn, tilskud pr. elev samt til de mindre skoler grundtilskud. Forslaget om at fastsætte tilskuddet til leder- og lærerlønnen til 85 pct. skyldes, som anført i de indledende bemærkninger, navnlig ønsket om at bringe dette tilskud i overensstemmelse med det statstilskud, der ydes til folkeskolens lønninger, jfr. lærerlønningens lov af 7. juni 1958 § 44. Til de private eksamensberettigede realskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte ydes der i henhold til lov nr. 187 af 5. juni 1959 i øvrigt også tilskud med 85 pct. af lønningsudgiften, og da disse modtager statstilskud til deres hovedskoleklasser efter reglerne i friskoleloven, vil det, da mange af lærerne underviser både i eksamensafdelingen og i hovedskoleafdelingen, også af den grund være hensigtsmæssigt, at lærerlønstilskuddet efter friskoleloven fastsættes til 85 pct.

Reglerne om minimum og maksimum for de tilskudsberettigende lærerlønninger opretholdes uforandret, bortset fra forslaget om, at der i visse tilfælde efter undervisningsministerens nærmere bestemmelse kan udbetales tilskud til aflønningen af friskolens leder i forhold til skoleinspektørløn. Der er allerede i den nugældende lov hjemmel for undervisningsministeren til at godkende tilskud til højere løn end den anciennitetsmæssigt beregnede lærerløn for ledere af friskoler, der drives for leder-

nes egen regning. Man finder det rimeligt udtrykkeligt at fastsætte, at højere løn vil sige skoleinspektørløn samt at udvide bestemmelsen til også at omfatte de øvrige friskoler. Ved afgørelsen af, om der bør godkendes tilskud i forhold til skoleinspektørløn, må der navnlig lægges vægt på elevtallets størrelse, om der er knyttet en 8. klasse til skolen, eller om den drives sammen med en efterskole eller en eksamensskole. For så vidt angår hovedskoleklasser, der er undergivet samme ledelse som en realskole, bemærkes, at realskolernes ledere efter den for disse gældende tilskudslov modtager tilskud i forhold til skoleinspektørløn, og at den tilskudsberettigende løn bør være ens, enten de læser deres timer i eksamensafdelingen eller i hovedskoleafdelingen.

De øvrige ændringer i denne bestemmelse er alene af redaktionel karakter.

Til § 1.3.

Med hensyn til det supplerende tilskud pr. elev i friskolen, der er foreslået fastsat til 50 pct. af kommunernes gennemsnitlige udgift pr. barn, henvises til de indledende bemærkninger. Da man ved lovændringen af 13. maj 1959 bl. a. tilsigtede at ophæve den hidtidige skæve fordeling af statstilskuddet til friskolerne, der gik ud over skolerne i landkommunerne, har man udregnet den gennemsnitlige kommuneudgift som et fælles beløb for hele landet. Hvis den nu foreslåede tilskudsordning havde været gældende for kalenderåret 1958, ville friskolerne i København, Frederiksberg og Gentofte herefter have fået dækket 77,2 pct. af driftsudgifterne, skolerne i købstæderne 73,0 pct. og skolerne på landet 76,1 pct. eller i gennemsnit for alle tre områder 75,3 pct. Såfremt man havde regnet med et specielt udgiftsbeløb for hvert af de tre områder, ville tilskuddet til friskolerne i København have andraget 80,7 pct. af driftsudgifterne, medens tilskuddet til købstadskolerne i det væsentlige ville have været uforandret med en dækningsprocent på 72,8.

Grundtilskuddet til de mindre skoler er medtaget for at sikre disse skolers økonomiske eksistens, hvilket ikke i tilstrækkelig grad sker igennem et tilskud pr. elev.

Maksimum for statstilskuddet til den enkelte skole, hvis den ikke er en selvejende institution, er fastsat til et beløb svarende til driftsudgifterne, idet man herved forstår udgiften ved skolens drift efter fradrag af andre indtægter end statstilskud. Efter de foretagne beregninger vil denne maksimumsgrænse næppe blive aktuel, bortset fra